

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań 10.02.2023 roku

RECENZJA

w postępowaniu w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego sztuki

Panu **drowi GRZEGORZOWI FRYDRYKOWI**
z Uniwersytetu Rzeszowskiego

Przedstawienie podstawowych danych o kandydacie wraz z osiągnięciami naukowo-artystycznymi:

Pan dr hab. Grzegorz Frydryk urodził się w 1976 roku w Rzeszowie. Jest On absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. W latach 1997-2002 studiował w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom uzyskał w 2002 roku w Pracowni Malarstwa prof. Ireny Popiołek-Rodzińskiej oraz w Pracowni Grafiki prof. Andrzeja Pietscha. Od 2006 roku był On asystentem w Zakładzie Grafiki Warsztatowej na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego w Pracowni Druku Wklęsłego prof. Włodzimierza Kotkowskiego, a następnie w Pracowni Druku Wypukłego prof. Krzysztofa Skórczewskiego. Obecnie jest adiunktem w Pracowni Druku Wypukłego w Zakładzie Grafiki Warsztatowej Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Zajmuje się grafiką, rysunkiem i malarstwem. Jest autorem opracowań graficznych książek i tomów poetyckich. Członek stowarzyszenia literacko-artystycznego „Fraza” oraz Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

Pan dr hab. Grzegorz Frydryk uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuki: sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne nadany uchwałą Rady Wydziału Artystycznego Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach z dnia 27 czerwca 2012. Rozprawa nosiła tytuł: „O nieustannej modlitwie”. (Promotor: prof. Krzysztof Skórczewski, Recenzenci: prof. Ewa Zawadzka, dr hab. Tadeusz Boruta).

Wystawy i osiągnięcia po uzyskaniu stopnia doktora:

Nagrody, które otrzymał:

2021

- II Nagroda w VI Ogólnopolskim Konkursie Plastycznym Kolaż – Asamblaż, BWA Olkusz

2018

- Wyróżnienie Honorowe Instytutu Pamięci Narodowej w Konkursie „Obraz, Grafika, Rysunek, Rzeźba Roku”, BWA Rzeszów

Wystawy Indywidualne:

2019

- Wystawa grafiki „Impuls” w Centrum Sztuki Współczesnej Solvay w Krakowie

2016

- Wystawa grafiki i malarstwa „O nieustannej modlitwie” w Muzeum Diecezjalnym, ul. Zamkowa 4 w Rzeszowie

2014

- Wystawa pt. „Grafika i obiekty naturalne”, Galeria Sztuki Miejskiego Ośrodka Kultury w Dębicy, ul. Akademicka 8

2013

- Wystawa grafiki „Galeria na Najwyższym Poziomie”, ul. Słowackiego 20, Elektromontaż Rzeszów

- Wystawa grafiki „Printing from Rzeszow University I”, Fine Arts Building University of Alberta, Edmonton, Kanada

- Wystawa grafiki w Galerii Sztuki Współczesnej w Przemyśle

Wystawy zbiorowe: to imponujący zestaw bardzo wielu pokazów w kraju oraz wielu

za granicą: jak - Hiszpania, Bułgaria, Grecja, Argentyna, Kanada itp.

Ocena wskazanego przez kandydata osiągnięcia naukowego, w tym, czy stanowi ono znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej.

Tytuł osiągnięcia naukowego/artystycznego, będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego to:

„Walizka wspomnień” – cykl prac graficznych i instalacji graficznych prezentowanych publicznie w formie 3 wystaw indywidualnych:

- Pierwsze upublicznienie: Galeria Centrum Międzynarodowego Centrum Sztuk Graficznych w Krakowie, Rynek Główny 29, II piętro, 23.10.2021 – 10.11.2021
- Drugie upublicznienie – część pierwsza: BWA Tarnów, Dworzec PKP, Plac Dworcowy 4, Tarnów, 24.02.2022 – 09.03.2022
- Drugie upublicznienie – część druga: BWA Tarnów, Pałacyk Strzelecki, ul. Słowackiego 1, Tarnów, 05.04.2022 – 18.04.2022

Spis prac wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego obejmuje następujące tytuły:

1. Pokrzywa – na włosy, akwaforta 29,7x21 cm, 2019
2. Czarny bez – na odporność, akwaforta 29,7x21 cm, 2019
3. Krem Nivea, akwaforta-linoryt 16x23 cm, 2019
4. Klubowe z zapalkami, akwaforta-linoryt 29,7x41 cm, 2019
5. Rok 1941, akwaforta-linoryt 100x70 cm, 2019
6. Rok 1943, akwaforta-linoryt 100x70 cm, 2019
7. Rok 1942, akwaforta-linoryt 100x70 cm, 2019

8. Rok 1944, akwaforta-linoryt 100x70 cm, 2019
9. Spódnica Babci, akwaforta 70x100 cm, 2019
10. Talary Babci, akwaforta-kolaż 50x62 cm, 2020
11. Karta pracy I, akwaforta 62x50 cm, 2020
12. Karta pracy II, akwaforta 62x50 cm, 2020
13. Odciski, akwaforta-kolaż 50x62 cm, 2020
14. Tablica, akwaforta 50x62 cm, 2020
15. Walizka, akwaforta 50x62 cm, 2020
16. Życie z życia I, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
17. Życie z życia II, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
18. Życie z życia III, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
19. Grafiki operacyjne I, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
20. Grafiki operacyjne II, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
21. Grafiki operacyjne III, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
22. Grafiki operacyjne IV, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
23. Grafiki operacyjne V, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
24. Grafiki operacyjne VI, grafika cyfrowa, 100x70 cm, 2020
25. Obiekty naturalne I, Instalacja graficzna, pudełko format A4, 2020
26. Biblia Pauperum, Instalacja graficzna, długość ok 50 cm, 2021
27. Obiekty naturalne II, Instalacja graficzna, pudełko format A4, 2020
28. Obiekty naturalne III, Instalacja graficzna, pudełka z pleksi długość ok. 30 cm,
2020

29. Obiekty naturalne IV, Instalacja graficzna, pudełka z pleksi długość ok. 30 cm,

2020

30. Obiekty naturalne V, Instalacja graficzna, pudełka z pleksi długość ok. 30 cm,

2020

31. Walizka z identyfikatorami, Instalacja graficzna, długość ok. 50 cm, 2020

i wymieniam je powyżej wszystkie – w liczbie 31, gdyż uważam je – za jakby przewodnik zdarzeń, jakby legendę do mapy życia – czy po prostu ilustracje, kadry, obrazy, a nawet już dzisiaj – jakby przywołane relikwie – artefakty. Cały ten niesamowity zbiór prac dotyczący historii babci autora. Jej przymusowej pracy – przez 4 lata – pracy w Niemczech, w czasie wojny. Jej walki o przetrwanie. Jej wytwory, wyroby i przedmioty użyteczne – jak duża brązowa walizka, z którą babcia wróciła w lutym 1944 roku z Niemiec do Polski. To ten „obiekt” pełen wspomnień, nadziei, lęku i chęci przetrwania staje się tematem prac habilitacyjnych pt. „Walizka wspomnień”. A wraz z nią potrzeba sensu – aby znowu przywrócić nadzieję na godność ludzką. Doświadczając historii swojego życia i swoich bliskich – aby sztuką wyrazić ten cały – niebywały tygiel przeżyć. Człowiek na tyle potrafi się wznieść na ile – też często – niestety może się upodlić. To właśnie stało się wtedy – w całych masach ludzi ogarniętych żądzą władzy nad innymi ludźmi – nad innymi narodami. Koszmar w umysłach jednych, który zgotował – drugim gehennę. Ta rodzinna historia habilitanta po latach rozgrywa się teraz przed nami jako opowieść graficzna – instalacyjna – obiektowa. Jako twórcze przełożenie i nasycenie najwyższymi wartościami głęboko humanistycznego dzieła sztuki – twórczości w trzecim

pokoleniu. I całe szczęście, że możemy tę rodzinną historię przeżyć godnie.

Blokada psychiczna osób, które przeżyły tamte ponure czasy – bardzo często nie pozwala im – z powodu strachu i lęku na choćby rozmowę, a co dopiero wspomnienie. Ale te wspomnienia możemy teraz odnajdywać bardziej czy mniej wprost w grafikach habilitanta. W pracach, na które nakłada się jeszcze Jego własna walka – w chorobie – o zdrowie. Tak nakładają się na siebie losy trzech pokoleń, planów i marzeń. Swoistej podróży do swoich korzeni – w głąb siebie. Grafiki cyfrowe, obiekty graficzne, instalacje przestrzenne, fotografie przetworzone – portrety babci, mamy i autora przenikają się wzajemnie i tworzą jakby archetyp losu – bytu.

Używając w pracach nasion roślin i pestek habilitant tworzy przekaz – łączy sztukę z filozofią egzystencji. Każda „prawda” o rzeczywistości zawarta w tych zbiorach prac może zostać poddana własnej projekcji widza dając dzięki temu możliwość „nowego otwarcia”. Te zbierane ziarna autora z całą swoją potencjalną żywotnością wewnętrzną i symboliczną otoczone zdjęciami i grafikami oddają szacunek dla nieuchronności przemijania. Dostrzegam w tych habilitacyjnych pracach oszczędną, ale jakże głęboką metaforę dziejów – oto z ziarna rodzi się życie, które nieuchronnie skazane jest na śmierć, jednak z życia z(rodzi) się nowe ziarno, a więc życie jest wieczne. Tym ziarnem i tymi pracami autor daje nam nadzieję na rozwój, na jednak – nawet radość istnienia – przywołuje dokumenty czy np. ulubiony babci krem Nivea, czekoladki „Goplany” czy ulubione papierosy Klubowe. A wszystko to ma swoją przestrzeń – w tej wspomnianej walizce, do której – jak pisze Grzegorz Frydryk –

próbuje się sam do niej zmieścić, schować. Której wewnątrz staje się ekranem projekcji myśli, uczuć i obrazów. W której pragnie zgłębiać przestrzeń osób i dziejów. Tych co byli z tymi co wciąż są. W odwiecznym uniwersum procesualnej – poprzez sztukę – jedności świata – pogrążonego jednak w konfliktach – a szukającego kontemplacji, a nawet medytacji.

Podsumowując wszystkie prace – habilitacja jest bardzo interesującym spektrum obserwacji wyrażonych szlachetnym i prostym językiem plastycznym. Tworzy się wartość bliska każdemu wrażliwemu widzowi, a całość przekazu pozwala mi na ustawowe stwierdzenie, że potencjał habilitacyjnego przekazu ma oryginalny wpływ na rozwój dyscypliny.

Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę kandydata do stopnia doktora habilitowanego

Praca dydaktyczna na uczelni habilitanta obejmuje:

1. Ocena prac licencjackich i magisterskich, których jest bardzo duża ilość.
2. Prowadzenie zajęć w pracowni grafiki warsztatowej druku wypukłego: I rok, na Kierunku Grafika i Kierunku Sztuki Wizualne, II i III rok, na Kierunku Grafika i Kierunku Sztuki Wizualne, IV rok, Pracownia działań graficznych, IV i V rok, Pracownia dyplomowa - zajęcia prowadzone wspólnie z prof. Krzysztofem Skórczewskim do 2018 roku. Obecnie zajęcia w Pracowni dyplomowej IV i V prowadzone wspólnie z prof. UR Łukaszem Cywickim.

Praca na rzecz uczelni habilitanta obejmuje:

1. Sekretarz Komisji Wyborczej w latach 2008 do 2013

2. Praca przy egzaminach wstępnych w latach 2011 do 2015
3. Opiekun roku w latach 2012 do 2015
4. Kierownik Studiów podyplomowych z Grafiki Komputerowej od roku 2015
5. Autor programu nauczania na Studia podyplomowe z Grafiki Komputerowej
6. Członek Komisji do spraw Zapewniania Jakości Kształcenia w latach 2016 do 2018
7. Członek komisji oceniającej podczas egzaminów wstępnych, 2016 rok
8. Wspólnie z dr Katarzyną Cwynar, dr Jackiem Balickim i mgr Dominiką Relą – zorganizowanie Ogólnopolskiej Konferencji Dziekanów Wydziałów Artystycznych podległych MNiSW na Wydziale Sztuki UR, 2018 rok
9. Członek Rady Wydziału Sztuki UR, obecnie Instytutu Sztuk Pięknych od 2019 roku

Współpraca z instytucjami:

1. 2013 – wizyta studyjna na Uniwersytecie Alberta, Edmonton (Kanada)

Konkluzja

Przechodząc do podsumowania recenzji, która opierała się na dostarczonym materiale z wielką satysfakcją muszę przyznać, że ten materiał przyniósł mi wiele ciekawych i interesujących doznań. Materiał został przygotowany solidnie i z wielkim szacunkiem dla odbiorcy. Pan Grzegorz Frydryk zaprezentował się moim zdaniem z jak najlepszej strony, demonstrując swoją postawę artystyczną. Samo dzieło wskazane ujawnia ogrom zaangażowania i potencjału habilitanta. Aneksja artefaktów budzi podziw, a dorobek artystyczny i związane z nim działania pobudzają

do refleksji i wzajemnej aktywności. Uruchamia ona nasze rejony badawczej podświadomości i jest dla mnie wartością ponadczasową. Część dorobku związana z dydaktyką świadczy o dużej dojrzałości i zaangażowaniu w proces dydaktyczny habilitanta. Ilość wystaw, recenzji prac licencjackich i prac magisterskich daje przyjemną nadzieję i pewność na dalszą owocną przyszłość.

Biorąc pod uwagę przedstawioną pracę Pana dra Grzegorza Frydryka stwierdzam, że przygotowana praca jest oryginalną wypowiedzią twórczą i stanowi znaczący wkład dla sztuki oraz, że spełnia ona warunki określone w Art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. Z 2018 r. poz. 1668 ze zm.). Dlatego wnioskuję do Rady Dyscypliny Artystycznej ASP w Katowicach o nadanie dr Grzegorzowi Frydrykowi stopnia doktora habilitowanego dziedziny sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

